

FRANÇOISE COULLON — EXPOZIȚIE DE PICTURĂ

Schimburile culturale româno-franceze au consemnat prezența în perioada 25 aprilie—25 mai 1995 la Muzeul Colecțiilor de Artă, a expoziției personale Françoise Coullon, organizată sub egida Ambasadei Franței și a Institutului Francez la București. Sensibilitatea compoziției și mesajul său incifrat au fost relevate cu ocazia vernisajului de către ambasadorul Franței, domnul Bernard Boyer, de criticul de artă Radu Ionescu, dar mai ales de către artistă.

Impresia de ansamblu, parcurgând spațiul expozițional, rămâne diversitatea tehnicilor, subordonată perfect unității tematice a lucrărilor și care a fost de altfel evidențiată în expunerea fluentă, concepută de artistă, ca un adevărat traseu labirintic.

Simbolurile metafizice ale cercului circumscriș într-un pătrat sunt desfășurate în douăsprezece ipostaze de mici dimensiuni, grupate în ciclul „Turburece” (1994), pentru a fi apoi reluate, la proporții mult mai mari într-un alt ciclu intitulat „Impressions” (1995). Semnificația lor își găsește însă decodificarea în relatările lui François Coullon publicate în revista „L'Invitation” (aprilie 1995) sub titlul „Confesiunea unei artiste”, unde aceasta mărturisea că: «Cercle magique trace ancestrale, perilleuse descende aux racines de l'Homme”, lieu d'enigme pour moi et pour l'autre».

Conotație de „actes ecrites” acordată de criticul de artă Jacques Labourdette, întregii creații plastice a lui Françoise Coullon, se relevă pregnant în ciclurile colajelor (LXVIII și L 14—1995). Ideea de străpungere a materiei pentru aflarea secretului inițial și esențial, care se dezvăluie în etape și prin îndelungi căutări, este sugerată de acea pliere neregulată și multiplă a pânzei pictate, în care uneori se găsește o cheie a cunoașterii. Și aici artista are o explicație: „La toile se fait alors recto-verso, lieu d'exploration d'un univers des fîrures ancestrales du théâtre de la vie. Elle devient „carte” et „cosmogramme”.

Complexitatea gândirii plastice a artistei este confirmată de modul de panotare, căci colajele, unele cu ancadrament, altele cu dublă față, expuse liber, au fost desfășurate într-o înșiruire labirintică, ce sparge vidul spațial.

Același simbol al cercului circumscriș se regăsește în ciclul de grafică intitulat „De l'autre côté” (1994), de astă dată reluat în variante cromatice de roșu și albastru, care profilate pe fundalul unei secțiuni de boltă, pe fonduri de griuri și negru, sugerează posibilitatea de evadare într-un alt univers conceput de artistă.

Ideea este continuată în ciclurile „XY” și „XX” (1994), în care simbolurile metafizice sunt transferate din formă în culoare (Adages en rouge, Adages en bleu) și nu întâmplător, pentru că Françoise Coullon mărturisea: „Il se peint en bleu, en rouge, en jaune, en noir, passif ou actif équilibré ou turbulent, forme-frontière entre le haut et le bas, le devant et le derrière, l'ombre et la lumière”.

O experiență artistică interesantă o constituie ciclul „Empreintes” (1992), demersul tematic, dar și plastic fiind dezvăluit de artistă: „Ma peinture dit le plaisir que j'éprouve a travailler au sol, avec de mediums très fluides, dans un geste premier, rapide, qui utilise le corp entier pour parcourir la toile-parcours initiatique, balisage, poutaction de l'espace, cheminement circulaire”.

Acea simbioză între ființă, corpul uman și opera plastică s-a obiectivat, după relatările verbale ale pictoriței, prin contactul direct cu suportul lucrării pictat în albastru („Empreintes bleu” — pe hârtie) sau în roșu („Empreintes rouges” — pe pânză), sugestia formei și a mișcării fiind un dat natural, dincolo de concepția artistică programată.

Creația lui Françoise Coullon, prin mesajul său incifrat, abordând ca mijloc de expresie forma abstractă, conține un profund fundament filozofic, succint exprimat de altfel în textul său de sală.

dr. FLORENȚA IVANIU